

at det er nødvendigt at udsætte møderne for at indhente samtykke fra de personer, som oplysningerne angår.

Udveksling af oplysninger om enkeltpersoner inden for PSP-samarbejdet må antages i de fleste tilfælde at kunne ske uden samtykke i overensstemmelse med de gældende »værdispringsregler« i forvaltningsloven, persondataloven, sundhedsloven eller psykiatriloven, jf. nærmere herom ovenfor under pkt. 2.2-2.5.

Med lovforslaget foreslås det imidlertid at etablere et mere systematiseret myndighedssamarbejde, hvor det er et helt centralt element, at der regelmæssigt kan ske en hurtig og smidig udveksling af oplysninger mellem de involverede myndigheder. Et samarbejde af den foreslåede karakter tilsiger efter Justitsministeriets opfattelse, at vurderingen af, hvorvidt videregivelse af oplysninger er nødvendigt for samarbejdet, sker efter et fælles – ensartet – regelsæt målrettet et sådant systematisk myndighedssamarbejde.

Hertil kommer, at værdispringsreglerne i den gældende lovgivning ikke er sammenfaldende, hvorfor de involverede myndigheder således i dag som led i PSP-samarbejdet følger forskellige regler om afvejning af hensynet til den enkelte over for hensynet til almene interesser. Denne forskel i regelgrundlaget bevirker bl.a., at der i PSP-regi vil kunne være tilfælde, hvor en konkret afvejning på baggrund af de enkelte regelsæt vil udelukke en eller flere af de involverede myndigheder fra at videregive oplysninger, som er nødvendige for PSP-samarbejdet, medmindre der indhentes samtykke fra den person, som oplysninger angår. Dette kan medføre en uhensigtsmæssig forsinkelse af en koordineret indsats over for den pågældende med risiko for, at der ikke i tide sættes ind med den nødvendige støtte.

Justitsministeriet finder på den baggrund, at der bør skabes en fælles hjemmel til, at de involverede myndigheder kan udveksle oplysninger om enkeltpersoners rent private forhold, hvis udvekslingen af oplysninger er nødvendig af hensyn til politiets samarbejde med de sociale myndigheder og social- og behandlingspsykiatrien. Henset til formålet med PSP-samarbejdet finder Justitsministeriet endvidere, at de nødvendige oplysninger i alle tilfælde bør kunne udveksles mellem de involverede myndigheder hurtigt og smidigt som led i drøftelserne på møder i PSP-regi, uden at drøftelserne skal afbrydes og udsættes for at indhente samtykke fra den person, som oplysninger angår.

3.1.2. Den ordning vedrørende udveksling af oplysninger som led i PSP-samarbejdet, der har udviklet sig på Frederiksberg, og som med lovforslaget foreslås udbredt til hele landet, svarer i praksis til ordningen

vedrørende udveksling af oplysninger som led i SSP-samarbejdet, jf. herom ovenfor under pkt. 2.1.

Justitsministeriet foreslår på den baggrund, at bestemmelsen i retsplejelovens § 115 (om SSP-samarbejdet) nyaffattes, så bestemmelsen kommer til at omfatte udveksling af oplysninger inden for både SSP- og PSP-samarbejdet.

Lovforslaget indebærer, at det også i forhold til PSP-samarbejdet vil være en betingelse for udveksling af oplysninger om enkeltpersoners rent private forhold, at dette er *nødvendigt* for samarbejdet. Heri ligger, at der med ordningen ikke skabes adgang til, at f.eks. de involverede aktører inden for social- og behandlingspsykiatrien frit kan videregive enhver (sundheds-)oplysning om en bestemt persons rent private forhold, men alene de oplysninger, som er nødvendige for, at de involverede myndigheder kan tilrettelægge en koordineret indsats over for den pågældende person.

Det vil f.eks. kunne være nødvendigt, at repræsentanter fra social- og behandlingspsykiatrien i PSP-regi videregiver oplysninger om, at en person, der gang på gang optræder truende over for naboerne, leder af tvangstanker. Det vil i den forbindelse kunne være nødvendigt for tilrettelæggelse af politiets indsats, at de pågældende repræsentanter giver nærmere oplysninger om, hvordan tvangstanker kommer til udtryk – f.eks. at den pågældende person optræder højtråbende og aggressivt, men ikke direkte voldeligt. Derimod vil der ikke nødvendigvis være behov for at videregive nærmere oplysninger om baggrunden for tvangstanker og udviklingen af vedkommendes sygdomsforløb eller oplysninger om et eventuelt tvangsmæssigt ophold på lukket institution flere år tilbage.

Med lovforslaget vil det endvidere – i lighed med den gældende bestemmelse i retsplejelovens § 115, stk. 2, om SSP-samarbejdet – udtrykkeligt blive fastsat i loven, at oplysninger som led i PSP-samarbejdet ikke må videregives med henblik på efterforskning af straffesager. Bestemmelsen er ikke til hinder for, at medarbejderne hos de myndigheder, der indgår i PSP-samarbejdet, vil kunne anmelde strafbare forhold til politiet, men dette skal i givet fald ske uden for PSP-samarbejdets rammer.

I lighed med den gældende bestemmelse i retsplejelovens § 115, stk. 3, vil der efter lovforslaget kunne ske udveksling af oplysninger mellem myndighederne og de selvejende institutioner, der løser opgaver for det offentlige inden for social- og undervisningsområdet eller social- og behandlingspsykiatrien, hvis de nævnte institutioner inddrages i SSP- eller PSP-samarbejdet.